

Dienas plāns

KO DARĪSIM RĪTDIEN?
OTRDIEN, 6. AUGUSTĀ

7.30 Mosties, celties un uz rīta rosmi kārtoties. Tiekamies pie Saieta nama ārdurvīm plkst.**8.00**.

9.00 Laipni lūgti pie brokastu galda

9.40 Dienas tēma – “Tur bij`labi talkā ieti, kur lustīga saimniec’” – Zemgale, Rīta TV (Saieta namā)

10.00 - 12.45 Rīta ievirzes

13.00 - 14.00 Saimnieces sauc pusdienās

14.00 - 18.45 Ekskusijas

19.00 - 20.00 Laipni lūgti vakariņās

20.00 Daudzinājums – pulcēšanās pie Saieta nama.

21.30 Vakara pasaciņa bērniem un vakara dziesma – Laila un Jānis Kirmuškas (Pie ozola)

21.45 Vakara viesis – Ansis Bogustovs (Saieta namā)

no 21.45 Danči bērniem/ģimenēm. Nikšana (Saieta namā/pagalmā)

no 23.00 Danči tiem, kam pāri 14 (Klēts zālē)

**Svētdienas zagļa
uzvarētāji: Vineta
Vlasova un Dzintars
Lipors**

FOLKLORA NE TIKAI SIRDIJ, BET ARĪ PRĀTAM

Bitīt' s rožu dārziņā. Foto: Viola Juhņēviča

Savulaik, kad Latvijas Kultūras akadēmijā studēju programmā “Tradicionālā kultūra un latviešu folklorā”, es un mani kursabiedri (tostarp arī vīra kungs) nereti saskarāties ar aizspriedumainiem priekšstatiem par “folkloristiem, kas tikai staigā ar basām kājām, sēž uz zemes un dzied tautasdziesmas”. Kad ieraugu Julgī un Ērika basās kājas, kas ritmiski kustās uz flīžu grīdas, ļoti sirsnīgi sasmejos. Bet Folkloras vakarā derīgs ir itin viss – basas kājas, kēdas, absolūtā dzirde vai attaisnojums “es nemāku dziedāt”. Vissvarīgākā ir vēlme iesaistīties, būt līdzdalīgam un klātesošam te un tagad.

Abu skaļās balsis klausītājiem rada zosādu, jo ievibrē ne tikai visu telpu, bet arī sirdis un prātus. Julgī ir spēcīgas līvu saknes, Ērikam – latgaliešu. “No mums kopā sanāk vidējais latvietis!” tā abi smejas, piesakot Folkloras vakaru. Lai gan katra saknes ir atšķirīgas, viņus vieno vērtības, līdzīgas intereses, tautas folkloras turēšana godā, tāpēc dziesmas raiti vijas uz priekšu, balsis saskanīgi sabalsojas. Folkloras vakara pamatā – ceļš caur ģimenes godiem, sākot no krustabām un beidzot ar bedībām.

Dzīvē viss ir ciklisks. Paulu Koelju, viens no slavenākajiem mūsdienu rakstniekiem, reiz teicis: “Vienmēr ir jāapzinās un jāsaprot, kad beidzas kāds konkrēts periods. Ja mēs iestrēgstam kādā dzīves posmā, mēs zaudējam spēju nokļūt citos posmos, caur kuriem noteikti ir jāiziet, jo dzīve ir cikliska!” Pricējās, ka folklorā iemieso un ir vēstnesis šim dzīves gudrībām. Tā nu visi 3x3 dalībnieki tika izvesti cauri rotaļai “Mazais meža balodīti, kā sēj magonītes”, kas vēsta par dzīves ciklu – viss tiek iesēts, pēcāk uzdīgst, izaug, uzplaukst, novīst un arī nomirst.

Pēc tam stundu stāvu domādama, kurā dzīves posmā esmu es, mani mīļie, kas piedien vienam vai otram dzīves mirklim. Saprotu, ka neba nu es mainīšu dzīves ciklu, novērtēju, ka Julgī ir apkārt staigājoša enciklopēdija, sev apsolos smelties iedvesmu tautas mūzikā, būt līdzdalīga savā dzīvē (lai cik arī jocīgi tas neizklausītos) un liekos uz auss. Tieši tik vienkārši tas ir!

Poga

KAS IR DAUDZINĀJUMS?

Katrā 3x3 saietā viens no vakariem tiek veltīts daudzīnājumam. Tā laikā dalībnieki tiek aicināti ieklausīties, aizdomāties par senču zināšanām, pašu vērtībām un tās daudzīnāt (pavairot). Rītdien rituālā daudzīnāsim mājas. Kas jādara, lai daudzīnājumā justos kā savējais?

1. Velc savas goda drānas (tautas tērpu jeb mūsdienīgu svinīgu kārtu)!

2. Uz rituālu atstāj savu mobilo telefonu istabīnā vai ieliec kabatā, pasākumu visiem iemūžinās fotogrāfe un video komanda! Ja kaut kas netiks kadrā, tas paliks atmiņās.

3. Seko darba grupas instrukcijām un kopīgi ar pārējīm dodies uz daudzīnājumu!

4. Nomazgā rokas un muti pirms ieiešanas rituāla vietā, lai tīras un gaišas domas!

5. Ieklausies, piedalies, apdomā, izbaudi un daudzīni!

Ja esi 3x3 pirmo reizi, un tev ir vēl kādi jautājumi, droši jautā kādam, kas jau daudzīnājumā ir piedalījies un var tev palīdzēt! Izjūti un ļaujies!

Dienas tēma "Daudz dziesmiņu pūriņā.." - Vidzeme

Kāds ir īsts vidzemnieks?

Pēteris (pārliecināts un patriotisks kurzemnieks): Vidzemnieks ir tāds pilsētnieks!

Eduards: Prasīgs pret sevi un citiem.

Jolanta: Saimnieks! Darītājs! Ļoti čakls, uz sadarbību vērst, nav savrups.

Roberts: Tīrs rīdzinieks! Viņš vienmēr ir centrā.

Ansis: Mikslis starp zviedru, krievu, vācu asinīm. Augstprātīgs pret latgaļiem. Patīk jūra. Vienreiz gadā noteikti dodas uz kapusvētkiem.

Kristīne: Tāds neatlaidīgs, strādīgs, bet prot arī atpūsties.

Man māmiņa atstājusi

*Man māmiņa atstājusi
Daudz dziesmiņu pūriņā
Dziedu visu vasariņu
Ne kaudzīte nenoblāv*

*Pakāposi kalniņāi
Laižu balsu vējiņā
Nes vējiņi manu balsu
Pār deviņi novadiņ'*

Čau, Julgī!

Paldies, ka uzaicināji pie sevis ciemos. Bija tik forši tevi satikt, mazliet iepazīt un paklausīties tavos stāstus. Tu jau pati zini, ka tev ir balss, kurā nevar neklausīties. Un, ja tā vēl stāsta tik aizraujošas lietas... Un, ja tā stāsta lietas, kas tev šķitušas jau pazīstamas un tu saņem tikai apliecinājumu, ka – jā, jā, tā tiešām ir, tas strādā, es jau to zināju, jā, tā tiešām ir ļoti patīkama un svētīga sajūta.

Es gribu tev pastāstīt, ko tieši man izdevās sadzirdēt, uzzināt no jauna un paņemt līdzī. Nu gluži, kā tu vakar stāstīji par

bagātīgi klāto godu galdu. Tavu stāstu man gribas salīdzināt tieši ar šādu godu galdu, kur ēd paši, cienā veļus un vēl viesiem paliek ciema kukulis, ko mājās aiznest.

Tu man atvēri jaunu pasauli lietu un dzīvu būtņu simbolikas izskaidrojumā. Es tagad zinu, kāpēc ir "Aijā, žūžu, lāča bērni" un kāpēc pelīte velk miegu, un man ir āķis lūpā rast skaidrojumus vēl un vēl. Bija tik ļoti interesanti savilkt paralēles un uzzināt par daudzajām ģimenēm – mātēm, tēviem, māsām, brāļiem un visiem sīkajiem, mazajiem gariņiem, kas čum un mudž mums

visapkārt. Turpmāk apsolos nejusties kā divainīte, jo sarunājos ar puķēm un citiem augiem. Tagad man jau ir pārliecība, ka es jau zinu dažu laba gariņa vārdu un viņi par to mani ar zaļiem ikšķīšiem apveltījuši.

Ak, Julgī, tu tik skaisti pateici, ka jā- iemācās kļūt par patiesu devēju, lai taptu atvērts. Tikai atvērts tu proti un vari arī saņemt.

Lai top!

Ar sveicieniem, Liāra

P.S. Ceru, kā vakar tev kāds nodziedāja pareizo dziesmu un tev izdevās iemigt.

Atles ceļš pie latviešiem

Īsi pirms pusnakts uz sarunu aicināju Atli Bergsetu (Atle Bergseth), vienīgo norvēģi šajā saietā, kurš nav ne vīrs, ne tēvs, ne dēls kādam no latviešu saimes. Lai gan Atle labi spēj saprasties latviešu valodā, tomēr izvēlas sarunāties norvēģiski, jo jūtas nedaudz noguris no koncentrēšanās visu saprast un visur paspēt.

Kādas ir tavas sajūtas būt šajā saietā kopā ar tik daudz latviešiem?

Lai arī es visu nesaprotu, latviešu kultūra, dziesmas, dejas, amatniecība, tradīcijas. Var just, ka latviešiem šis ir ļoti svarīgs pasākums.

Jau iepriekš esmu saskāries ar to, ka latvieši ir cieši saistīti ar savu kultūru, esmu bijis Latvijā pirms gada Dziesmu svētkos, 4. maijā un 18. novembrī. Tās ir brīnišķīgas atmiņas. Es klausos un saprotu, ka melodijas ir ļoti senas, varbūt pat 1000 gadus senas. Man tās atgādina ļoti senas Norvēģijas dziesmas. Es esmu dzīvojis kādu laiku Somijā un iepazinis sāmu kultūru, tagad es redzu, ka ir saikne starp skandināvu un Baltijas kultūrām. Viņi noteikti ir tikušies jau agrāk.

Kāda bija tava motivācija mācīties latviešu valodu?

Latviešu valodu es sāku mācīties pirms apmēram četriem gadiem, kad pirmo reizi nonācu Latvijā. Jāsāk laikam ar to, ka esmu valodnieks, man patīk mācīties valodas, ļoti interesē vēsture. Varu rakstīt un runāt itāļiski, franciski, vāciski un angļiski. Latviešu valodu tikai apgūstu. Viss sākās ar vēsturi, pētīju 90. gadu notikumus bijušajā Padomju Savienībā, īpaši Baltijā, izlasīju vairākus krievu autoru darbus un sapratu, ka gribu iemācīties krievu valodu, lai visu saprastu labāk. Devos studēt uz Pēterburgu, bet biju spiests studijas pārtraukt. Biju dzirdējis, ka

Rīgā ir daudz krievu, tāpēc nolēmu, ka varu krievu valodu mācīties arī Latvijā, jo tas ir krietni tuvāk mājām. Tā kā lielu dzīves daļu esmu nodarbojies ar orientēšanos, sazinājos ar orientēšanās sacensību "Magnēts" organizētājiem – klubu "Auseklis", brīnišķīgiem latviešu cilvēkiem un lūdzu palīdzību dzīvesvietas atrašanā. Un tā sākās manas gaitas Latvijā. Piedalījos orientēšanās sacensībās, gāju valodas kursos. Divas dienas nedēļā mācījos krievu valodu, divas – latviešu valodu, jo gribēju ar šiem lieliskajiem cilvēkiem sarunāties latviski. Tā vairākus mēnešus apguvu divas sarežģītas valodas, līdz sapratu, ka tas ir pārāk sarežģīti, un izšķiros par labu latviešu valodai.

Pēdējo trīs gadu laikā Latvijā kopumā esmu pavadījis apmēram gadu. Šobrīd mācos bibliotēkā, skatoties TV. Esmu pieteicies arī kursos Latvijā, bet diemžēl kursi tiek atcelti pēdējā brīdī, jo nav pietiekami daudz dalībnieku.

Latviešu valoda ir diezgan sarežģīta. Bieži ir tā, ka es it kā saprotu visus vārdus, bet nesaprotu, ko tie nozīmē kopā. Sarežģīta struktūra teikumiem, visu laiku mainās teikumu locekļu vietas. Lasot saprotu vairāk kā klausoties.

Ko tu gribētu pateikt saietā 3x3 dalībniekiem?

Vispirms es gribu pastāstīt, kā iepazīnos ar Bergenas latviešiem. Rudenī bibliotēkā bija filmu vakars ar latviešu filmu "Melānijas hronika". Tur bija Latviešu biedrības meitenes, un tā mēs sākām sarunāties. Pēc dažām dienām saņēmām izziņu ar jautājumu, vai vēlos dziedāt latviešu korī. Kāpēc ne?! Visu dzīvi esmu dziedājis, dziesma un mūzika man ir svarīga no dzimšanas. Un to esmu iemācījis arī saviem sešiem bērniem. Tā es sāku dziedāt latviešu korī, pēc mēneša es jau uzstājos Latviešu biedrības organizētajā koncertā par godu Latvijas valsts simtgadei.

Latvieši ir patīkami, draudzīgi un mierīgi cilvēki. Jūs izrādāt lielu respektu savām kultūras vērtībām, esat spējusi saglabāt savu kultūru un valodu cauri okupācijas gadiem. Jūsu piederības sajūta ir redzama un jūtama, jūsu identitāte jums milzīgi daudz nozīmē. Zinu, esmu izjutis, kā tas ir, kad nav respekta pret tavu valodu (*acīs sariesas asaras*). Norvēģijā gandrīz izzudušas senās tautasdziesmas. Mums norvēģiem ir diezgan daudz naudas, mēs daudz uzmanības veltām internacionālai kultūrai, bet diemžēl līdz galam nenovērtējam savu kultūru. Dziesmas izzūd, un cilvēki nesaprot savu dziesmu vērtību un nozīmi. Latvijā ir pilnīgi citādāka izpratne par to, ko dziesma nozīmē cilvēkam.

Liāra Ozola

Pirmdienas vakara viesis - Līga Reitere

Vecmāmiņas brīvdienas, apceļojot pasauli, un pašnodarbinātas stāstnieces darbs. Atnāc un paklausies stāstus no Gudvangen Vikingu ciemata, no Gulating – vietas, kur sākās vikingu vēsture. Varēsi paklausīties par stāstnieces darbu skolā, par tradīciju stundām, latviešu valodu, citādu dabasmācību, par gulēšanu uz puķēm, par pirmatnējās sievietes pamodināšanu sevi.

Uzzināsi par RAD – ja esi vērīgs, šeit var atrast trīs stiprus vārdus: RAD, DAR un ĀRD. Dievišķais rada, cilvēciskais dara un velnišķais ārda. Mūsos visos dzīvo šī trīspusība. Katrs savā dzīvē rada, dara un ārda. Ārdošajam cilvēkā ir jābūt, lai mainītu dzīvi. Lai uzceltu ko jaunu, ir jānobrucina vecais.

Līga Reitere

Dzirdēj' ļaudis runājam..

*Jauniešu saruna:

A: Vai viņš ir jauns?

B: Nē, vecs! Viņš taču ir precējies!

*Baumo, ka Agnese un Vine-

ta ir izveidojušas jaunu - gulēšanas ievirzi. Pagaidu atrašanās vieta foajē, bet plāno iekārtot pagalmā šūpuļtīklu.

Jauns konkurss!

Redakcija mēra erudīcijas un humora izjūtas līmeni. Palīdzi mums noskaidrot šo vārdu nozīmi! Pareizāko, interesantāko, neparastāko vārdu skaidrojumu iesniedzējiem balvas saieta beigās.

Augļotājs

letaļa

Lemesis

Naģi

Knausis

*Pagaidām vienīgais pretendents un konkursu balvu fondu ir **Eduards**.

Pa otro lāgu – izvēlēties otro labumu.

Laist ļekas vajā – mest lejā krējuma pikas (vislabāk no trešā stāva).

Melst – mīļi elst (elsot)

Jāņspuļģis – viegli miglains Jāņa skaidri dzidrais skatiens.

Pijole

Lielie vīri, stiprie vīri, nāciet uz ķēniņa pili!

Foto: Viola Juhņēviča

BILDE IR, SKAŅAS NAU

O, kā es protu peldēt!

Foto: Viola Juhņēviča

No pušiem par vīriem Tomašūns Juris prot

izdresēt. Foto: Viola Juhņēviča

Kurš te ir saieta vadītājs?

Foto: Viola Juhņēviča

Sinhronā klinšu kāpšana

Foto: Baiba Zāle

Ko tad viņas tur ir sarakstījušas?

Foto: Edmunds Barkāns

Mammīt, tev vajag kroni!

Foto: Viola Juhņēviča

Nopietnas vīru spēles. Likmes ir

augstas! Foto: Viola Juhņēviča